

Τρίπολη, 17 Νοεμβρίου 2010

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Νέες και Νέοι,
Εργαζόμενες, εργαζόμενοι.

Έχουν περάσει 37 χρόνια από την εξέγερση του Πολυτεχνείου και όμως η μνήμη συνεχίζει να κερδίζει τον άνισο αγώνα της με τον χρόνο. Συνεχίζει να τον κερδίζει γιατί το Νοέμβρη του 73 άνοιξε ένα ρήγμα που θα μένει ενεργό, όσο θα υπάρχουν αγώνες για την αξιοπρέπεια και την ελευθερία. Το παράδειγμα του Πολυτεχνείου συνεχίζει να αμφισβητεί τη λογική του μονόδρομου και της ανοχής απέναντι στην καταπίεση. Η φοιτητική εξέγερση, μαζί με την πλατιά λαϊκή στήριξη που πυροδότησε, αποτέλεσε ένα γεγονός κρίσης για την εξουσία της Χούντας. Ένα γεγονός που φώτισε τα αντίπαλα στρατόπεδα και αμφισβήτησε το τότε σημείο ισορροπίας. Ακριβώς όπως κάνει κάθε κρίση.

Αν όμως τον Νοέμβρη του 73 η αμφισβήτηση του τότε σημείου ισορροπίας ήρθε από τα κάτω, από την νεολαία και τον λαό, σήμερα βιώνουμε μια ανάποδη διαδικασία. Εδώ και κάποιους μήνες η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, χρησιμοποιώντας τον μηχανισμό στήριξης ΔΝΤ-ΕΕ-ΕΚΤ, διεξάγει την πιο σκληρή επίθεση της μεταπολίτευσης στα δικαιώματα και στο μέλλον μας. Το ελληνικό κεφάλαιο και οι πολιτικοί του εκφραστές προσπαθούν να μετατρέψουν την κρίση σε ευκαιρία. Να προωθήσουν δηλαδή όλες τις νεοφιλελεύθερες μεταρρυθμίσεις που τα προηγούμενα χρόνια ο παλιός συσχετισμός δύναμης δεν τους το επέτρεπε.

Μείωση μισθών και συντάξεων. Αναβάθμιση της επίθεσης στο δημόσιο και κοινωνικό χαρακτήρα του ασφαλιστικού συστήματος, ανοίγοντας έτσι άλλη μια κερδοφόρα αγορά για το κεφάλαιο. Προσπάθεια κατάργησης των συλλογικών συμβάσεων εργασίας και της διαιτησίας. Αύξηση του ορίου απολύσεων και μείωση της αποζημίωσης. Προσπάθεια ολοκληρωτικής

παράδοσης του φυσικού πλούτου στις επενδυτικές ορέξεις μέσω του fast track. Αυταρχική θωράκιση του κράτους και περιορισμός δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών.

Το ζήτημα του χρέους και των ελλειμμάτων αποτελεί σήμερα το εργαλείο που χρησιμοποιούν όλες οι κυβερνήσεις της Ε.Ε. για να μετατρέψουν την κρίση του κεφαλαίου σε κρίση της εργασίας. Η κυβέρνηση και οι σύμμαχοι της μας ζητάνε θυσίες για να βγούμε από την ύφεση. Τις ίδιες θυσίες που μας ζήτησαν και τις μέρες που ο ελληνικός καπιταλισμός γνώριζε από τους μεγαλύτερους ρυθμούς ανάπτυξης στην ευρωζώνη.

Για εμάς η σημερινή κρίση είναι η άλλη όψη της ανάπτυξης που γνωρίσαμε. Μιας ανάπτυξης που στηρίχθηκε στην διάλυση των εργασιακών δικαιωμάτων, στην ιδιωτικοποίηση του δημόσιου πλούτου και στον περιορισμό των κοινωνικών υπηρεσιών. Μιας ανάπτυξης που δεν κατάφερε παρά την τεράστια αύξηση του ΑΕΠ να μειώσει το χρέος, γιατί την ίδια στιγμή η φορολογία του ελληνικού κεφαλαίου έπεφτε από το 40% στο 25% και στο 20% και οι φοροαπαλλαγές του συνέχιζαν να αυξάνονται.

Η ίδια η πολιτική της κυβέρνηση αναδεικνύει ότι το ζήτημα δεν είναι το χρέος αλλά η επιθετική προώθηση του νεοφιλελευθερισμού σε όλα τα επίπεδα. Οι ελληνικές τράπεζες έχουν ενισχυθεί με 78 δις ευρώ από την αρχή της κρίσης, στην εργοδοσία χαρίζονται χρέη προς τα ταμεία κοινωνικής ασφάλισης ύψους 12 δις και παράλληλα μέσω διαφόρων προγραμμάτων απαλλάσσεται από την καταβολή εργοδοτικών εισφορών που περνάνε στον ΟΑΕΔ. Όλα αυτά την στιγμή που υποτίθεται ότι δεν υπάρχουν λεφτά για να στηρίξουν μισθούς, συντάξεις και κοινωνικές υπηρεσίες.

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ πιστεύει ότι ήρθε η ώρα να πάρει την εκδίκηση της και από το κίνημα της νεολαίας. Έχει ήδη νομοθετήσει τον θεσμό της μαθητείας, κάτι που θα αναγκάσει νέους ανθρώπους μέχρι 25 να δουλεύουν με μισθούς κάτω από την συλλογική σύμβαση και με μειωμένα δικαιώματα. Η "μητέρα των μαχών" όμως σύμφωνα με την υπουργό παιδείας είναι η πανεπιστημιακή μεταρρύθμιση. Σκοπός τους η δημιουργία ενός αυταρχικού, επιχειρηματικού πανεπιστημίου που θα λειτουργεί ως κέντρο κατάρτισης για την γενιά της επισφάλειας.

Μία συνολική επίθεση ενάντια στα μορφωτικά και επαγγελματικά δικαιώματα της νέας γενιάς. Στόχος πλέον γίνεται η κατάρτιση πάνω σε συγκεκριμένες δεξιότητες, χρήσιμες για την αγορά εργασίας. Μια κατάρτιση στην οποία ο αυριανός εργαζόμενος θα επανέρχεται σε όλη την διάρκεια του εργασιακού του βίου ως ένα σύντομο διάλειμμα μεταξύ επισφάλειας και ανεργίας. Ταυτόχρονα θέλουν να δημιουργήσουν το νέο σχολείο. Το σχολείο της αγοράς και της υπέρ-εξειδίκευσης. Ένα σχολείο που, όπως και το παλιό, θα στηρίζεται στην παραπαιδεία και στις εξετάσεις.

Πριν από δύο χρόνια όταν η κρίση ήταν ακόμα στην αρχή της ο Δεκέμβρης του 2008 άνοιξε ένα άλλο ρήγμα. Έδειξε έμπρακτα ότι μια ολόκληρη γένια δεν σκοπεύει να ζήσει με τον τρόπο που της ετοιμάζουν, χωρίς προοπτική και αξιοπρέπεια. Έδειξε ότι οι κοινωνικές εκρήξεις δεν αποτελούν μουσειακό είδος προς εξαφάνιση. Έδειξε ότι υπάρχουν ακόμα κοινωνικά αντανakλαστικά που μπορούν να αμφισβητήσουν κάθε εξουσία όσα μέτρα θωράκισης και αν πάρει.

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και οι σύμμαχοι της έχουν κάθε λόγο να τρομοκρατούνται από ένα τέτοιο ενδεχόμενο. Μια κοινωνική έκρηξη που μπορεί να πυροδοτήσει ένα ανυποχώρητο μαζικό κίνημα νεολαίας και εργαζόμενων. Μια έκρηξη που θα ανατρέψει την πολιτική και την κυβέρνηση του μνημονίου και θα δημιουργήσει δομές αλληλεγγύης και αυτοοργάνωσης των “απο κάτω”. Για να βγούμε από την κρίση σε βάρος της κερδοφορίας και των προνομίων του κεφαλαίου και όχι σε βάρος των δικαιωμάτων και των κατακτήσεων μας. Για να δημιουργήσουμε ένα κόσμο που θα χωράει τα όνειρα και τις ανάγκες μας.

Όπως κάθε χρόνο όπως ποτέ ξανά
ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ Ζ Ε Ι ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΑ